

efter den Undersøgelse, og — jeg kan sige — omhyggelige Undersøgelse, der i saa Henseende er foregaaet fra min Side, er det en Umulighed, vi ere ikke i Stand til at fastsætte en Lærbetold. Deraf følger, at den simple Vare maa dele Skjæbne med den kostbare. — En lignende Betragtelse skulde jeg gjerne udtale i Anledning af en Anse, der fremkom fra det ærede Medlems Side over, at der i dette Forslag var udeladt en Post, som han fremfor Alt havde ventet at finde deri; det var Ophævelse af den nuværende Told paa Ost. Grunden dertil er netop den samme, at jeg ikke har set nogen Mulighed for at sondre mellem den Ost, der er en simpel Forbrugsgjenstand, og den Ost, der er en under-tiden endog saa meget kostbar Luxusartikel. Jeg havde meget gjerne villet ind paa dette Gebet, men jeg har ikke set nogen Mulighed derfor. Særligt maa det vistnok erkjendes, at den simple Osts Pris ikke er, og i det Mindste hidtil ikke har været meget tillokkende for Producenterne, lige saa lidt som den synes mig at kunne være afskrækkende for Konsumenterne. Jeg har blandt Andet ladet mig det være magtpaaliggende at flaffe mig Rundskab om, hvorfra Osten indgaar hertillands, idet man derigjennem delvis, om end ganske vist kun høist usfuldkommet, kan danne sig en Forestilling om, hvorvidt den Million Pund — eller lidt mere — der aarlig indføres hertillands, er en Luxusvare eller en jævn Forbrugsgjenstand. Det fremgaar af den anstillede Undersøgelse, som omfatter alle de Lande, der indføre Ost til os, og blandt hvilke nogle ganske vist præsentere sig med meget smaa Kvantiteter, at sandsynligvis ikke engang Halvdelen af denne Million Pund Ost er en almindelig jævn Forbrugsvare. I det sidste Aar er der indgaaet fra Slesvig, Holsten og Lauenborg lidt over 400,000 P Ost og fra vort Naboland Sverrige, som jeg tror i det Væsentlige kun producerer simpel Ost, er der indgaaet neppe 10,000 P ; Resten af Indførselen stammer, idetmindste i det Væsentlige, fra Lande og Stæder, hvorfra der uden Tvivl kun indføres kostbare Luxusvarer. Jeg ser nu ikke, at der er nogen Grund til at fritage den udenlandske kostbare Ost for Told, ligesom jeg heller ikke tror, at den indenlandske Ostetilvirkning befinder sig under saa glimrende Vilkaar, at man af Hensyn dertil skulde søge at opmuntre Indførsel af fremmede ligesaa simple Oste. Det ærede Medlem omtalte i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag tillige Forslaget om Forbud mod Tobaksdyrkning her i Landet. Det er jo ganske vist, at disse to Forslag, som af mig angivet ved Sagens Forelæggelse, staa i meget nøie Forbindelse med hinanden; men naar det ærede Medlem vilde gjøre gjældende, at ret høft vilde disse to af mig forelagte Lovforslag medføre ikke en Balance for Statskassen, med derimod en ligesom Forøgelse af Indtægterne, idet den paa Toldloven beregnede

Nedgang af 9,000 Kr. vilde langt mere end erstattes ved den Tilgang i Tobakstolden, som vilde fremkomme, naar den indenlandske Tobak forsvandt fra Markedet, saa skal jeg dertil gjøre to Bemærkninger. Den ene er den, at der i selve Annærkningerne til Lovforslaget er gjort opmærksom paa, at ved denne Raskule over Mer- eller Mindre-Indtagt for Statskassen, hidrørende fra de ved Lovforslaget foreslaede Forandringer, er intet Hensyn taget til den mulige Formindstelse eller Forøgelse i Indførselen af toldpligtige Varer paa Grund af Forandringer i Løbsagifterne. Det forekommer mig, at, naar det ærede Medlem gjen-tagende fremhævede Sandsynligheden af en Afstagen i Vareindførselen paa Grund af Toldforhøjelsen, maatte det ærede Medlem ogsaa for sit Vedkommende i det Mindste paaregne en tilsvarende Nedgang i de her i Lovforslaget kalkulerede Indtægter, altsaa for sit Vedkommende komme til et andet Resultat end kun et Minus af 9,000 Kr. Ganske vist vil det kunne siges, at de Varer, der, som Ris og Kaffe, komme til at indgaa billigere, ogsaa som Følge deraf ville komme til at indgaa i større Mængde, saa at det ene vil komme til at veie op mod det andet; men hvad Intet kan veie op imod i denne Retning, er de Varer, som foreslaas i Fremtiden at skulle indgaa toldfrit, thi Forøgelsen af de indførte Kvantiteter kommer selvfølgelig ikke Statskassen tilgode, og der maa altsaa af disse paaregnes et Minus. Men dette var ikke det Æneste, jeg vilde bemærke. Det andet, jeg vilde bemærke, er det, at det ærede Medlem dog ikke kan gjøre Regning paa, at de indenlandske Tobaksblade ville blive fuldt erlattede med udenlandske. Tror det ærede Medlem ikke, at der er overveieende Sandsynlighed for, at en stor Del indenlandske Tobaksblade ville blive erstattede med indenlandske Roebelade. Jeg tror det. Denne Artikel, Roebelade, er allerede nu en Artikel, som indgaar i temmelig stort Maal i Tobaksfabrikationen, hvad det ærede Medlem naturligtvis meget vel kjender, og jeg skulde seile meget, om den ikke kom til i endnu større Maal at erstatte de flette Tobaksblade, naar den indenlandske Tobak ikke mere kommer paa Markedet. Det ærede Medlem spaaede ilde ogsaa om det andet Lovforslags Skjæbne, det om Forbud mod Dyrkning af indenlandsk Tobak. Lige overfor mig er det en Selvsølge, at naar Forslaget om en Revision af Toldloven ikke bliver modtaget af dette Thing, det andet Forslag da slet ikke engang behøver at falde, thi jeg betragter det da som ikke eksisterende. Men jeg kan dog ikke Andet end minde om, at det ærede Thing engang tidligere har udtalt sig paa en anden Maade om dette Spørgsmaal, og at det af mig forelagte Forslag om Forbud mod indenlandsk Tobaksdyrkning i sine store Hovedtræk, i alt Væsentligt, er ganske stemmende med et Forslag, der fremkom fra et Flertal i Udvalget i dette Thing. Jeg er ikke nogen saadan Konsekvensmager, at det skulde være